

STUDENTI SE TRÁPÍ NUDOU!!!

Nedávný průzkum ukazuje, že studenti začali z nudy při čekání před třídami J1, J2 a J3 počítat dlaždice na podlaze. „Už se to nedá vydržet. Máme spočítané všechny chodby v budově A a B a pár z nás se už dostalo až na most,“ svěřila se rozrušená studentka ze třídy 3.8. Někteří studenti jsou na biflování čísel tak naučení, že si pamatují přesný počet na každém patře a dokonce i v šatnách. Většina tvrdí, že počítání rozpůlených dlaždic na chodbách je jediný moment, kdy využili zlomky v reálném životě. Takových „dlaždicových studentů“ přibývá a otázkou zůstává, co se stane, až spočítají dlaždice v celé škole.

TÉMA MĚSÍCE

Tento článek je nezajímavý a nudný napsala Apolena Vondrašová

Naučit se plyně finsky, pětkrát denně chodit na jógu a přečíst tři stovky knih, ideálně se nikdy nezastavit a hlavně nikdy neprokrastinovat. Možná předchozí výčet trochu připomíná novoroční předsevzetí, které jste si prvního ledna krasopisně zapsali třpytivě růžovou gelovkou do deníčku. Omamný nádech hesla New Year, New Me přímo vybízí k přeprogramování celého života, když vidíme jak se dvanáctka v kalendáři mění na onu posvátnou jedničku. Je tu přece nový rok, rok neomezených možností! Nejdéle druhý lednový týden vám dojde, že ty možnosti docela omezené jsou, protože se toho od prosince vlastně moc nezměnilo.

Nežijete-li pod kamenem, jistě jste zaznamenali všechny ty vlny propagace produktivity, jaké po internetu běžely a běží. Učím se, dokud se neroztaje led v misce, učím se celou noc a půlku rána k tomu... hlavně ani minuta prokrastinace! Nejlépe se na tato videa kouká samozřejmě ve frontě na oběd, o přestávce a o pětiminutové pauze mezi učením, která se zázračně vyhoupla na minut patnáct. A abych nezapomněla dodat - dvakrát zrychleně. Žádná minuta přece nesmí přijít nazmar, a když už nemůže být vyplněna prací, tak alespoň zábavou. Digitální doba nám samozřejmě toto přání ochotně vyplňuje, stačí ani ne tři ťuknutí a už se kdokoliv může rozplývat nad koťátky, ukládat si recepty, které nikdy neuvaří, a užírat se závistí nad nejnovějším storičkem své sokyně ze základky. Prostě a jednoduše každou volnou chvíli zaplňujeme laciným dopaminem a čekáme, že nás to udělá přes noc (ideálně přes tu silvestrovskou) šťastnými.

Život se k lepšímu ale nezmění přes noc (jasně, když najednou vyhraje dvacet míčů tak možná ano). A chcete-li něčeho dosáhnout, nestačí si to napsat do deníčku. A co takhle, dát si za novoroční předsevzetí, že chcete přes ten rok zažít více nudy? Jasně, další nudná rada jedné nudné osoby píšící ještě nudnější články do těch nejnudnějších novin na světě, říkáte si. Jenže nuda vám mnohdy ukáže, co vlastně považujete za důležité. Co uděláte jako první, když se začnete nudit? Jdete si uklidit pokoj, číst si, napsat úkoly, začnete si malovat kytičky na ruku nebo jdete rovnou scrollovat sociální sítě? Právě v tom vám nuda může ukázat vaše vnitřní nastavení, na kterém můžete dále stavět, jestli jste si napsali do seznamu i sebezdokonalit se. A nejen to. Z více nudy vzroste také více kreativity a nových nápadů.

Nenapadají vás ty nejnáhodnější, nejzvláštnější, ale zároveň nejzajímavější myšlenky, když ve tři ráno zíráte do stropu a nemůžete usnout?

Nejsou všechny vaše nejpovedenější malůvky v sešitech z předmětů, které vás absolutně nebaví? Kolik zajímavých námětů na diskuze s kámoštvem by vzniklo, kdyby se každý z vás chvíli, alespoň malinkou chvilinku nudil a přišel s nějakou zajímavou, téměř filozofickou otázkou? Kolik krásných obrázků byste dokázali namalovat na papír, kdybyste se nad tím jenom trochu ponudili?

Možná, že se vám po takovém množství času stráveném nuděnímlepší pozornost a že se pak opravdu zvládnete učit až do roztátí ledu v hrnci.

Přeji vám proto do roku 2026 více nudy. Na začátek vaší nudící cesty stačí, že jste tento nezajímavý a nudný článek přečetli až do konce.

REPORTÁŽ

Lyžařský kurz

Letos se třídy 5.8 a 3.6 společně vydaly na pravidelný kurz lyžařského výcviku, na který každý rok jezdí žáci tříd 1.4, 3.6 a 5.8 do rakouského střediska Tauplitzalm. Lyžařské středisko Tauplitzalm leží poblíž města Tauplitz ve štyrské části Salzkammerguts v Rakousku. Nachází se v nadmořské výšce od 1600 m. n. m. do 2000 m. n. m. Leží zde také největší jezerní plošina v severních vápencových Alpách- Großsee.

Na Tauplitzalm je možné dostat se sedačkovou lanovkou z Tauplitz nebo po Alpine Road z Bad Mitterndorfu. Oblast má dobře rozvinutou turistickou infrastrukturu s několika stravovacími a ubytovacími zařízeními, lyžařským areálem a od roku 1963 také vlastním kostelem.

Studenti byli unytováni v horské chatě Naturfreundehaus, která nabízí ubytování a stravování na náhorní plošině Tauplitzalm v Rakousku. Jedná se o oblíbené místo pro školní lyžařské kurzy, turistiku a zimní sporty. Podle recenzí si tuto chatu lidé chválí, především pro skvělý výhled a krásnou okolní přírodu. I studentům našeho gymnázia se toto místo líbí.

Většinou se tento kurz obejde bez vážnějších zranění. Studenti si zde lyžování maximálně užívají, stejně jako turistické výlety s nádherným výhledem na Alpy, a to za doprovodu našich učitelů. Pět dní uběhlo jako voda a studenti tříd 3.6 a 5.8 se musejí, ač neradi, vrátit zpět do školní reality.

napsala Nikola Šrámková

instagram GJSB

POJEDNÁNÍ O STAVU POLITIKY

Nový rok po americku

Začíná v našem světě převládat právo silnějšího?

Absolute Resolve

Venezuela se 3. 1. vzbudila do vskutku hektického rána. Okolo druhé hodiny ranní totiž zahájila americká armáda nálety na letiště a jiné strategické cíle po celé zemi. Mezi čtvrtou a pátou hodinou poté speciální jednotka Delta Force provedla výsadek poblíž rezidence prezidenta Nicoláse Madura. Podařilo se jim proniknout dovnitř a Madura i s jeho ženou zajmout. Následně byli vrtulníkem transportováni na loď USS Iwo Jima. Celá akce trvala okolo tří hodin. Maduro je v USA obviněn z podpory organizovaných gangů, které přes Venezuelu do Ameriky pašují drogy.

Samotní Venezuelané Madurův pád povětšinou oslavují. Tamní režim totiž už léta neumožňoval svobodné volby, jakékoliv protesty potlačoval vojenskou silou a umlčoval veškerou opozici. Z ekonomického hlediska se země nachází na pokraji krachu. Pro Donalda Trumpa je ale mnohem zajímavější jiná stránka věci, a sice tamní ložiska ropy, největší na celém světě. Trump už se zájmem o ně ani netají; nechal se slyšet, že on sám bude rozhodovat, jak se s ropou bude nakládat, a že ji budou v oblasti těžit americké firmy.

Americké zájmy za polárním kruhem

Po Venezuele obrátil Trump svůj zrak severněji, konkrétně na Grónsko. Zájmem o něj se také nijak netajil, dokonce ani během svého prvního mandátu. Dánsku (pod které Grónsko oficiálně spadá) několikrát navrhl jeho koupi. Dánská vláda toto zatím rezolutně odmítá. Trump argumentuje tím, že Grónsko je strategickou lokalitou pro zajištění americké bezpečnosti vůči Rusku a Číně. V kontextu současné geopolitické situace ale tato tvrzení vyznívají dosti varovně.

To, že se ostrov nachází ve významné oblasti pro světovou bezpečnost, je sice pravda. Nicméně američtí vojáci v Grónsku na základě dohody s Dánskem už od dob druhé světové války působí. Během studené války pak zřídily USA na ostrově vlastní leteckou základnu Thule a s ní několik radarů. V současnosti na ní stále působí okolo 700 osob. Ani pokusy o koupi celého ostrova nejsou v historii ničím novým. Americká vláda projevila o Grónsko zájem poprvé v roce 1867. V roce 1946 už USA nabídly Dánsku i konkrétní částku - 100 milionů dolarů ve zlatě. Dánsko sice odmítlo, ale souhlasilo s americkou trvalou vojenskou přítomností.

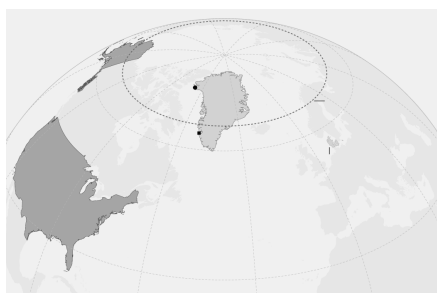
Trump svůj první návrh nabídl v roce 2019. Dánsko opět nesouhlasilo. Nyní se ale vyjádřil, že už kromě koupě nevyklučuje ani použití vojenské síly, vůči čemuž se důrazně ohradili nejen dánští a grónští představitelé, ale také Evropská unie či Kanada.

Trumpův svět a proč ho odmítnout

Donald Trump opakovaně dokazuje, že v jeho světě je právo silnějšího nadřazenější tomu mezinárodnímu. Na jednu stranu se sice můžeme radovat, že byl svržen komunistický diktátor, ale způsob, kterým to bylo provedeno, tj. vojenským zásahem cizího státu, bychom měli odmítnout. Pokud totiž tento precedens přijmeme, bude to znamenat značné ohrožení pro světový pořádek, jak ho známe. Co pak bude Trumpovi bránit v cestě ke Grónsku, demokratické zemi a našemu spojenci, případně k jinému cíli, který si zrovna vymyslí? Obzvláště my Evropané, obyvatelé více než třiceti menších zemí, bychom toto měli mít na paměti a mezinárodní právo by pro nás mělo být alfou a omegou.

iRozhlas

The Guardian

napsal Michal Podestát

KULTURA

Kam v měsíci lednu?

17. ledna 2026 v 16:00 - kino Čekan, Domažlice - níže zmíněný Avatar: Oheň a popel

Kinematografické okénko ČerVue

Avatar: Oheň a popel (2025)

Je to zhruba měsíc od premiéry velkolepého a dlouho očekávaného třetího Avatara a James Cameron znovu dokazuje, že s pojmem „krátký film“ nemá a ani nechce mít nic společného. Tentokrát diváky nenechal čekat stejnou dobu jako mezi prvním a druhým dílem, zato jim bez zaváhání dopřál plnohodnotný tříhodinový návrat na Pandoru. Film si ten čas bere s naprostým klidem autora, který ví, že mu to projde - a světe div se, opravdu projde. Nejde o zkoušku trpělivosti, ale o pečlivě dávkovaný zážitek, který se odmítá rozpadnout, i když by k tomu stopáž mohla svádět.

Pandora, místo, kde i mech má svou vlastní osobnost a každý strom vás tiše soudí, zůstává vizuálně stejně okouzující jako dřív. Jenže zatímco v minulých filmech bylo poměrně jasno, kdo stojí na straně „těch zlých“, Avatar: Oheň a popel se rozhodne tuhle pohodlnou jistotu rozbít. Jake Sully se vrací ne jako spasitel, ale jako někdo, kdo začíná platit účet za minulá rozhodnutí. Do hry vstupuje kmen Mangkwang, drsné a nekompromisní společenství Na'vi, které bere přežití jako ideologii, ne jako volbu. V čele stojí Varang, charismatická a chladná vůdkyně, která nepůsobí jako klasický padouch, ale o to znepokojivější je fakt, že její pohled na svět dává smysl.

Do detailů děje se tady raději pouštět nebudu - ne proto, že by nebyl důležitý, ale protože film funguje nejlépe, když vám ho Cameron servíruje po svém. Pokud vás láká zažít Pandoru na velkém plátně, v sobotu 17. ledna od 16:00 se film promítá v Kině Čakan v Domažlicích - možná jako jedna z posledních šancí vidět tenhle digitální epos tak, jak byl zamýšlen. A i když tři hodiny zní jako závazek, tady je to jeden z těch, kterých nebudete litovat.

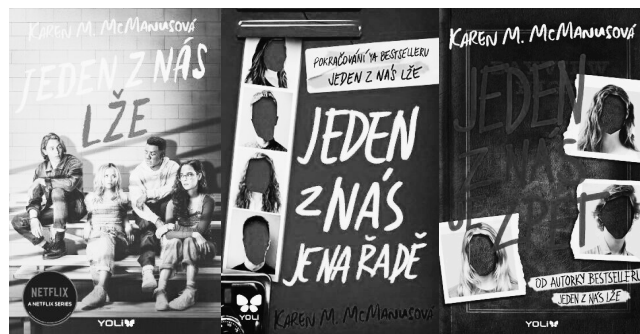
napsal Lukáš Kladiva

Beletristické okénko ČerVue

Jeden z nás lže, Karen M. McManusová, 2022

Kdo z vás miluje thrillery, určitě by neměl váhat se čtením této knihy, která obsahuje i hororové prvky. Děj se odehrává v prostředí Bayviewské střední školy, kde během odpoledního trestu dojde k nepochopitelnému úmrtí jednoho z pěti studentů. Všichni si zde odpykávají školní prohřešky, například používání mobilního telefonu při vyučování. Zpočátku vše vypadá jako nešťastná náhoda, než ovšem přijde první SMS od „Simon says...“. Zprávy začnou chodit zbývajícím čtyřem studentům, kteří musí plnit zadané úkoly. Každý z nich měl totiž motiv svého spolužáka zabít, protože chtěl zveřejnit jejich přísně střežené tajemství. A Simon ví něco, co ostatní ne, zná vraha. Kniha se skvěle čte, je napínavá, má spád a překvapivý závěr. Autorka se proslavila romány psanými pro mládež. Další díly série jsou Jeden z nás je na řadě a Jeden z nás je zpět.

napsala Nikola Šrámková

RÝMY ŠPRÝMY

Tato rubrika je otevřena všem gymnaziálním kreativcům. Pokud byste se chtěli podělit o básničku nebo povídku, neváhejte nás kontaktovat (na sociálních sítích či osobně) nebo ji vhodte do vyhrazené krabičky ve studovně!

SNÍH

Postavil bych velké iglú
Měl bych k tomu velkou něhu
Znám já totiž spoustu figlů
Jak postavit ho bez sněhu

Musíš ale důvtip mít
A umět ho i využít
Bez toho to půjde těžko
a to vůbec není všecko

Kde ho vůbec postavit
Vždyť venku je to hrůza
O tom nedá se ani bavit
Však napadla mě jiná múza

kartonové stěny udelas
A střechu tam dáš z
peřiny

napsal Pavel Jan Štípek

INFORMAČNÍ RUBRIKA

Našim maturantům začínají přihlášky na některé vysoké školy a oni se tak musí rozhodnout, jakým směrem se jejich budoucnost bude ubírat. Někteří z nich se již připravují na SCIO testy, které budou probíhat v termínech 31.1., 28.2., 28.3., 25.4. a 23.5.

My budeme společně s nimi doufat, aby úspěšně zvládli maturitu, dostali se na vysokou školu a dosáhli v životě úspěchu.

napsala Nikola Šrámková

SCIO

6. prosince 2025

9. ledna 2026

31. ledna 2026

28. února 2026

28. března 2026

25. dubna 2026

23. května 2026

scio.cz

BAREVNÁ RUBRIKA

Lednové školní stereotypy

Leden ve škole má svá jasná pravidla. Rána jsou tmavá, budíky zní nepřátelsky a většina z nás funguje spíš na automatický režim. Vstávání do zimy chce notnou dávku sebezapření a návrat do lavic po vánočních prázdninách bývá tvrdší, než bychom si přáli. Mikiny, šály a huňaté ponožky se stávají součástí školního dress codu a horký čaj má hodnotu téměř vzácného pokladu.

Ve třídách se rozjíždějí první písemky a zkoušení, zatímco většina studentů s naprostou jistotou tvrdí, že „se začne učit od příštího týdne“. Přestávky patří debatám o únavě, zimě, nedostatku spánku a nekonečné otázce, kdy už budou další prázdniny. Častým tématem jsou také novoroční předsevzetí, která někdy vydrží sotva do poloviny měsíce.

Přesto má leden i své světlé stránky. Smích o přestávkách, společné stěžování si a drobné momenty pohody připomínají, že i šedý měsíc může mít barvu. A bez těchto stereotypů by to vlastně ani nebyla škola.

napsala Nikola Šrámková

EKOHEŇKO

Venku je bílo, a protože na komentář klimatické změny nemám ani dostatečné znalosti, ani náladu, raději se podělím o něco, na co v mediálním prostoru málokdy zbyde čas. Tím myslím proveditelné úpravy každodenních činností, díky nimž si budeme připadat i v tomhle zamrzlém období o trochu zeleněji.

Plastové sáčky nejsou na jedno použití

Wild claim. V obchodech jsou často dostupné znovupoužitelné sáčky, které - nutno uznat - vydrží víc a asi vypadají „eko“, ovšem je to další investice. Navíc jejich koupí podporujeme jejich výrobu, tedy výrobu dalších, nahraditelných věcí. Takže pokud zatím nejste zarytý ekofašista, prostě příště tu papriku nenechte v pytlíku zplesnivět, vyndejte ji, sáček strčte do tašky a příště použijte znovu. To samé platí i pro igelitky, ale to spousta z nás dělá automaticky.

Voda nepadá z nebe

Každý z nás někdy slyšel, že bychom měli šetřit vodou, ale kdo to opravdu dělá? Jak totiž? Úkol je přitom jednoduchý - zavřít kohoutek. Při čištění zubů, mytí rukou nebo umývání nádobí tak lze za minutu ušetřit až 9 litrů vody.

Papír má i druhou stranu!

Taky máte v tašce ten nevyplněný pracovní list čekající na konec roku a své vydržené místo v koši? Pravděpodobně tam tak jako tak skončí, ale předtím ještě dokáže posloužit.

Druhá strana starých papírů je ideálním prostředím pro přípravu na písemku nebo nákupní seznam, učitelé ji mohou využít k tisku dalšího pracovního listu! V (eko)utopické škole je pak na jedné straně papíru studentova příprava a na druhé učitelovo zadání :-D

Auta s pěti sedadly

Zvolit si autobus a brzký budíček místo pohodlí vlastního auta chce silnou vůli. Jenže i v této oblasti existuje udržitelnější varianta. Znáte Carpool Karaoke? No, to je jedno. Důležité je, že sdílet ranní cestu do školy s kamarády je jednak zábavnější, jednak (pokud se rozdělíte o benzín) levnější a jednak výrazně víc eko. Navíc když každý dojíždějící student 18+ nedorazí svým autem, možná se i všichni vejdou na parkoviště u Kauflandu.

Snažím se šetřit přírodu, a tak už ušetřím i váš čas a závěrem svou myšlenku jednoduše shrnu. Mnoho věcí buď v nějaké formě vlastníme, nebo je můžeme snadno vyrobit. Nenechte se zastrašit názory, že člověk musí dělat „správně“ všechno, jinak se to nepočítá. I malé krůčky mají svůj význam, třeba vám aspoň zlepší náladu. Zkuste se trochu víc řídit ohraným, ale trefným heslem „Reduce, re-use, recycle“ a pozor na greenwashing! Ale o tom zase jindy...

Tak hlavu vzhůru, environmentální depresi (hezky roztrít) do koše a s plastovými pytlíky do obchodu znovu a znovu!

napsala Emma Havlovicová

FEJETON

Nuda, hodiny na stěně a sníh na střeše

Nový rok začal a přinesl s sebou jako vždy hromady testů, zkoušení a nekonečných hodin strávených ve školní lavici. Sotva vstoupíme do nového měsíce, musíme se hned vyrovnat s nátlakem, který přináší rychle se blížící konec pololetí, se skutečností, že už nemůžeme do kolonky datum psát 2025 a taky s tím, že sešit z fyziky není dost pohodlný na to, aby se na něm při oněch dlouhých hodinách dalo spát. Za okny překvapivě padá sníh, na nás padá únava, vteřiny utíkají pomalu a ten den ve škole nechce skončit.

Potom si ale jednou uvědomíme, že ačkoliv se nám může zdát, že se hodiny na každé školní stěně rozhodly tikat dvakrát pomaleji, sníh venku na střeše nakonec roztaje dřív, než si vůbec stihneme všimnout. Tak dlouho si budeme stěžovat na nudné dlouhé dvouhodinovky, že si ani neuvědomíme, že už je únor, březen, že ani to druhé pololetí nebude trvat věčně. Prázdninové volno je sice vždycky zábavnější než školní rok, ale lpět na konci každého týdne, měsíce a pololetí zároveň znamená nechat čas, ať si zase dělá, co chce, a jednoho dne se můžeme vzbudit v roce 2027.

Takže někdy si v okamžicích, kdy nám nuda stoupne do hlavy, můžeme radši všimnout, že venku sněží, vzpomenout si, co je vlastně za den a vymyslet, co podnikneme o nadcházejícím víkendu. Uvědomíme si, že je leden, rok 2026, který teprve začal a jen tak rychle neskončí. Na tu šestku na konci letopočtu si nakonec zvykneme a ještě budeme rádi, že jsme to do další zimy vůbec stihli. A mezitím budeme mít spoustu času zjistit, na kterém sešitu se dá nejlíp spát.

napsala Magdaléna Lazarová